

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 339/2020
05.11.2020.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др. Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др. Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Бранка Станића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Марко Мрвић, адвокат из ..., против тужених ЈКП “Комуналац“ из Лесковца кога заступа пуномоћник Горан Цветковић, адвокат из .. и ББ из ..., кога заступа пуномоћник Владимир Симоновић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр. 3232/18 од 16.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр. 3232/18 од 16.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж бр. 3232/18 од 16.05.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 3398/14 од 23.03.2018. године у ставу 1 изреке којом је одбијен тужбени захтев за обавезивање тужених да тужиоцу накнаде нематеријалну штету у износу од 500.000,00 динара. Преиначена је првостепена одлука о трошковима поступка и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца. У конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе, јер се ревизијом ни не указује на разлоге за дозвољеност ревизије по наведеној законској одредби. Ревизијом се оспорава правилност поступања нижестепених судова у погледу извођења предложених доказа и примене правила о терету доказивања, као и одлучивања о преиначењу тужбе што су све процесна питања која нису законски основ за изјављивање посебне ревизије.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредба члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета 14.07.2014. године. Вредност предмета спора је износ од 500.000,00 динара што је испод ревизијског цензуса. Без утицаја је што је другостепени суд преиначио првостепену одлуку о трошковима поступка, јер се одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку не примењује поводом одлуке о трошковима поступка као споредном захтеву.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија,
др. Драгиша Б.Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић